

עין משפט
ור מצודה

[illegible][illegible]

שופך ושונה. למה דס"ד דלארי
לעיל בדקף שאינו רחוי לו
קשה היכי מעטלו ליה אם הוא ליה
ככלכלה והאכן כחוסה דלמר כסוף
כירה (שם דף מז. וסד) דלית
לפירי וי"ל דשרי משום דהו כגוף
של רעי וכן משמע מדמיימי ליה הכא:
תיתי ה"י דעברי אדרי. אל"ע
דלמריני לעיל פ' יו"ט דף
כח: (סד) דלחן עושין גרף של רעי
לכחמלה ס"ל לרבה דהכא שרי משום
פסקיה דבי רמיא או משום דלא
מקרי לכחמלה כל קי הכא כיון שזיו
הגשמיים כבר מולפין בבין אין כל קי
לכחמלה כמו מוזנין כברי:

פ"ה שלוקחין קנים ועושה
 כעין חנית ושט כהן וקשה דהא חנן
 וואלו טורחין כגלי חרס שכלא שאין
 לה לבצורין וזמנית של שטיין אלתא
 אחרס הוא לכן ג"ל שהוא כלי חרס
 שאין לו פתח ומחוק כך אינו יכול
 להשתקע נחם לפי שאין המים יכולין
 ליכנס לתוכו ולכן ק"ל ע"י המים:
והא מצוה ק"ב. ע"ד. פ"ה הוסי':
 למחשבינהו כהדי אינן דסיפא
 ממזיה ומשני לא לריכא דלחא
 דערפא מנייה ולכן אינו מזהה כל כך
 דמורה דגם דסיפא וליפי זה יכול
 להיות דהי דגם דלכילא דערפא מנייה
 אסור וכן פירש נמי גבי לא מקדשין
 הוה מזהו קא עבד כו' וששני דלח
 ליה אשה ויגסי שמעו אפילו אין לו
 אסר וזכים מ"מ אסור וקשה דלח.
 אפס דרבי ממונות (וספדריק דף ע"ב)
 למפליך אין דין לא בע"ש ולא בערב
 יו"ט דהיינו לעבד לרבייה בעמלי
 שבתא ולקטלה שבתא אין רציה
 דזבח שבת אלא חשי מזהו דלח
 שבתא וקטלה שבתא אין רציה

אמר למען יתור שורך וחמורך וגו'. נגמרא דירך לא רוכבין על גבי בהמה גזרה
 חטין על מני הרים גזירה שמה ירשה חבית של שייטין. לא מספקין ולא מעמטין
 כח גזל של חטין.

שופך. תחן: ושופך. יחזירו נתקולטו
תחת הדף: ואינו נמנע. מלשטות
היום שלל צריך לקבץ: כי רחוק
דאבי דלוק. הדלק היה טופל על
הרחים שלו והיו עשן צטיט ונמחם
מפני הגשמים ולא היה מספיק לבלים
הצריכים לתת תחת הדלק: ויל עייליה
לפורץ לפסס. תחת שהוא שם לדלוי
בגוף של רעי שיהו תמאסות הרחם
לך להיות לפני מערך ואתה מותר
לעטוף ולהוציא לחן בדמור לקמן
דגוף של רעי מותר להוציא לאשפה:
דלוק וטופל רחם של רעי לרחם

[illegible]

ומחזירו. דמוקלין נחמחמ מאוס הן
 ולא לאו אנב מיא לא מני לטלטלינהו.
 ולהוצילו הוא דשרי וליז משוס כבודו:
סבור מינה. ממשמולא רזי ספוריס
 התלמידים דדוקא גרף נקט דאנב
 מנח שרי לטלטל את הרעי אבל בפני
 עצמו לטולל את הרעי או דבר מאוס
 מנח בידו ויוציאו לא שרי ליה:
במספרתקין. בשמים: **בזוילוס.**
 בזונה: **מתני' כל שחיב עליו.**
 מדברי סופרים שלל לעשותו בשבת
 משוס שבות או משוס שבות שיש בו
 קצת מזהו אבל לא מזהו גדולה
 וקריב וזה להיות דבר הרשות יז
 זו חיסור מדברי סופרים: או משוס
 מזהו. או שיש בו מזהו ממש ואסוריו
 חכמים לעשות בשבת: חייבין עליו.
 שלל לעשותו בזוילוס: ואלו הן. דברים
 שאסורין משוס שבות שהעילו עליו
 חכמים לשבות מהן ואין בעשייתן
 שום מזהו: לא עולין בחילין כו'.

כִּינֹהוּ מַפְרָשׁ בְּמִתְחַלְתּוֹ חֲמִשִּׁי גֻזַּר כִּסָּא רַבֵּין: אֵין מַטְפָּחִין וְלֹא נִגְדָּה שְׂמָא יִתְקֵן כְּלִי דְרֶשֶׁת לֹא דִינוּ: וְהָא דְאַיְכָא דַעֲדִיף מִיְנֵיהּ: הָא קַעְבִּיד לֹא צְרִיכָא דְאִתּ

כִּינֹהוּ מַפְרָשׁ בְּמִתְחַלְתּוֹ חֲמִשִּׁי גֻזַּר כִּסָּא רַבֵּין: אֵין מַטְפָּחִין וְלֹא נִגְדָּה שְׂמָא יִתְקֵן כְּלִי דְרֶשֶׁת לֹא דִינוּ: וְהָא דְאַיְכָא דַעֲדִיף מִיְנֵיהּ: הָא קַעְבִּיד לֹא צְרִיכָא דְאִתּ

להמירן משום שכן קרובין למנוח ואקרסו חכמים. האי דקרו יליה
רשות משום הני דבעי למתני כספא דהוו מנוח גמורה ולגביהן
קרי להניק מנעיה רשות ולהניק קמאי קרי שנות לחסור שנות
גמור ילי בהן לפי שאין בהן דל סלקן גזירות מעליהן שאין
גמור להלוותו מנוח: **דנין. ולא מקדשין.** אשה. ובגמרא
מפרש אמאי קרי ליה רשות (ויומאי טעמא גזר עליה): **ולא**
מקדשין. הקדשות: **מעריבין.** ערבך עלי ונתן כפי שנים כמו
שכתוב בפירוש ערבין (ויקרא כו): **ולא ויעלה.** הרי בהמה זו
הנחם וקחם הרמים לבדק סוה: **שמה יפול.** יפול. דהוי
איסורא מדאורייתא דהיינו קולר שחולש מן המחובר: **שמה ילא**
חזן לפחוס. מחור שאינו מהלך בדגליה אינו רואה סימני התחומין:
שמע מינה תחומין מדאורייתא. המגזר רכיבה אטו תחומין ילא
בדרבנן לא הוו אסרי מלתא מחריגתא משום דדידי: **שמה יפול**
ואסור. להסותם והרי קולר מן המחבר: **כפיה על שייצין.** יסור
של גומא שאורגין אוחו ועושין כמין חבית ארוכה ולמנין בו לשוט:
הא מנוח קא עביר. ואמאי קרי ליה רשות: **ולא מקדשין הא מנוח**
קא עביר. שטאש אשה לפרות ולרבות ואמאי קא קרי ליה רשות:
לדיח

גא דלין מקדשין לפי שנראה בקונה קנין אסור כמו כן (לחם גט בשבת (ס)
משום

לאוריתא אלא על דחיונא אצמעתיה דר' מן ג' לקדבון דידיה. ולא מרקדין, ויקרד עוקר רג' ב' רגליה כחתא. איך אלעזר כל משמעי קול אמורין בשבת, ומסקא אקושי אתרעא ב' רשות לא רגין. והא מצוה קעביר, דאיכא דעדיף מיניה. ולא מקדשין, בראית ליה אשה

[illegible]

ש"י ר"ח ואין מוסקין
ל יד. עין מוסק כו ע"כ
תוד"ה אכל:

[illegible][illegible]